skupina Mahavishnu Orchestra, která hrála skoro tak dobře jako Druhá tráva kombinovaná s triem Malina/Nejtek/Liška (viz CD Fragile Bliss) a pochopitelně Michalem Pavlíčkem. Řeknu hodně málo: vrchol první poloviny Folkovek.

„Nejvíc mě ten folkloreček dojímá, když se hraje elektricky s bicíma," usmíval se Marek Eben na albu Chlebíčky. Až uslyší Dálavu (případně až uslyší hvízdání, abych necitoval každý večer jen Michala Tučného), chlebíček mu zaskočí a spadne mu brada jako tehdy v televizních Kamarádech, když ho falešně vycpaného pod dlouhým svetrem, aby byl jako tlustý, chtěl vidět režisér v plavkách. Ale stejně bych do křehké Julie neřekl, že si písničky svých předků prožije tak, že bude tancovat na podiu i pod ním a obíhat kolem celého hlediště. Kdyby ji viděl Foglar, řekl by jen: „Ona pochopila píseň." Pro ty, co nečetli Boj o první místo: hlavní hrdina se při jarní výpravě z ničeho nic rozběhne, se zpěvem zmizí směrem k obzoru a vůdce oddílu vysvětlí ostatním, že on pochopil jaro. A neříkejte mi, že Julie Úlehla nechodila do skautu. To by nemohla nazvat kapelu Dálava. Ještě tak Blýskavice nebo Cílovníci by přicházeli v úvahu.

Míval jsem rád Model Bazaar a přišlo mi líto, 1) že se z nich nestaly hvězdy a 2) že opustili anglicky zpívané písničky. Teď se snažím sžít s tím, že z tria je kvintet pojmenovaný Tranzan a že Radek Malý píše hodně dobré české texty. Jednou vážné, podruhé veselé a tak je to i s muzikou. Bohužel je to celé příliš chytré, a tak se bojím, 1) že se z Tranzanů zase nestanou hvězdy a 2) nenapadá mě, co jim poradit, aby se prosadili.

Já si ještě vzpomínám, jak jsem tenkrát před lety poslouchával na Vltavě pořady Petra Dorůžky Hudba na pomezí a Hodina mezi psem a vlkem (nebo mezi gépardem a Depardiem?). Kromě jiných úžasných věcí tam pouštěl taky hudbu griotů z Mali. Nechápu, jak jsem se tehdy mohl 1) vzbudit na začátek pořadu, 2) usnout po jeho skončení a 3) jít ráno normálně do práce. Možná jsou členové Tria Da Kali potomky právě těch griotů, které jsem poslouchával v době, která navazovala na Oldu, přítele mého a Kolej Yesterday.

Na závěr otázka na zítřek: Jednou z nejznámějších filmových country and westernových muzik je ta od Elmera Bernsteina složená pro film Sedm statečných. Jaká byla filmová jména hlavních postav? 1:51. Oprava 7:58.

Milan Zeibert

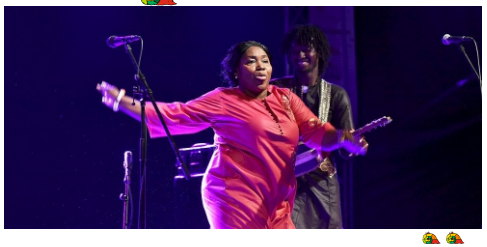

FOLKOVÉ PRÁZDNINY - NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 2018

"PLÁTEK"

5
1. srpna 2018

Včera v noci na kovárně...

Středa 1. 8.

O paměti
(17,30 hod.)

Spirituál kvintet

Vigüela and Janusz Prusinowski kompania & Maria Siwiec
(Španělsko, Polsko)

Canzoniere Grecanico Salentino & Piers Faccini j.h.
(Itálie, Velká Británie)

Noční koncert
Stará tkalcovna, 30 minut
po skončení večerního koncertu
Groove & Voice Trio
(Maďarsko)

Program Open scény
každý den v kapli Sv. Anny ve Špitálku vždy od 13.30 hodin:

Čtvrtek 2. 8.
Koncert Textové dílny Slávka Janouška
Vystoupení účastníků dílny – představení vzniklých textů a skládání dalších v průběhu koncertu dle zadání publika.

Rozpravy 2018:
O paměti
Ve výstavní síni na Staré radnici (Masarykovo nám. 100) od 16 do16,30 hodin.

Čtvrtek 2. 8.
Jiří Moravčík: ***Nečekané, zato krásné***
Zpěvačka Angelique Kidjo z Beninu vtiskla s požehnáním Davida Byrneho kultovnímu albu Remain In Light americké skupiny Talking Heads afričtější podobu. Thomas Bartlett a Nico Muhly za zvuků gamelanu oslavují Benjamina Brittena. Židovské písně z II. světové války, které se Stalinovi nepodařilo zničit. A vzkaz od malijské zpěvačky Fatoumaty Diawara: „Pojďme se bavit dokud jsme šťastní a přitom se pokusme změnit svět".

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU

Čtvrtek 2. 8.

Paměť lidí a národů
(17,30 hod.)

Jan Hrubý 70

Breabach (Velká Británie)

Boubacar Traoré (Mali)

Open scéna
kaple sv. Anny ve Špitálku od 13.30 hod.
Koncert Textové dílny Slávka Janouška

Rozpravy: O paměti
výstavní síň Staré radnice od 16 do 16.30 hodin
Jiří Moravčík: Nečekané, zato krásné

Oranžová scéna
bílý stan v zámeckém parku
o přestávkách hlavní scény
Divadelní spolek Pruhované panenky:
O Třech neposlušných kůzlátkách Žamboši

Noční koncert
Stará tkalcovna,
30 minut po skončení večerního koncertu
Elda Trio (Švédsko, Slovinsko, Brazílie)

Robertův dárek
Jak již bylo v tomto periodiku několikrát naznačeno, moje osoba by se dala označit za chodící (a běhající) fosilii folkového hnutí. Takže když Robert Křesťan vyprávěl o tuzemské návštěvě amerického banjisty Tonyho Trischky a jeho tehdejší skupiny Skyline v roce 1988, je nasnadě, že jsem tehdy v hledišti Lochotínského amfiteátru nemohl chybět. Sice si již přesně nepamatuji, jestli to byl tentýž večer, kdy ze stejného pódia zpíval Bulat Okudžava píseň - prosbu "Дядя Хрущев, дай нам кукурузы" (strýčku Chruščove, dej nám kukuřici), ale na tom nesejde.
Co jsem v té chvíli opravdu netušil, že Robert obdaroval Tonyho LP deskou Pražského výběru. Je to ta deska, jejíž zadní stranu přebalu jsem si v té době dokázal pozorně prohlížet po celou dobu poslechu. Nejvíc se mi líbil Ferda mravenec, zuřivě si zapisující udavačské poznámky na manžetu košile, těsně následovaný pankáčem, který si stříká zelený sprej do obličeje. Odteď mi bude vrtat hlavou, jestli to měl Tony Trischka taky tak.
Rovněž by mě tehdy ve snu nenapadlo, že uslyším Michala Pavlíčka hrát mou zamilovanou píseň Víla (i ten parník v ústí Něvy!). Jaký z toho mám pocit? Pokusil bych se to shrnout v následující formulaci: Děkuji! Carlos

P.S.* Vybavilo se mi velmi zemité (proto je to s hvězdičkou) úsloví: Viděl sem koňa blit, hada chcat, letadlo couvat (tuším, že to byl MIG 29 na pařížském aerosalonu v témže roce 1988), žábu pěstí do skály bušit, ale že uslyším Druhou trávu hrát píseň Olda, přítel můj...

After Midnight 2018/5
Já si ještě vzpomínám, jak jsem se jednou ráno vracel na koleje na Tvrdého 5/7 a nevěřícně zíral na velký čerstvě nasprejovaný nápis KOLEJ YESTERDAY v přízemí hned vedle vrátnice. To bylo ovšem v roce 1985.
A nyní už odpověď na včerejší otázku: Dědek, Velký Bubo, Kagan a Tichák. To byla ta občasná jména zakladatelů československého folku, trvalá jsou Ivo Mach, Miroslav Keller, Miroslav Kastelovič a Jiří Tichota. Zdánlivě nám nehrajou počty, ale Spirituál Five měl skutečně nejprve čtyři členy, zatímco Framus Five jich měl na první desce naopak devět.
„Svý dobrý desky jsem vyměnil za prachy, za karmu a za uhlí. Zbyl mi Bob Dylan, Carol King a Zappa," zpíval Petr Kalandra v Krůtí písni a já bych teď vyměnil prachy, karmu, uhlí i všechny dobrý desky za to, kdyby Druhá tráva doplněná Michaly Nejtkem a Pavlíčkem hrála dál. Pochopitelně další Dylany, dalšího Franka Zappu a třeba i nějakou Carol King, tu mám taky rád. Když už musel být Pražský výběr, tak Olda je přítel byla správná volba, protože pochází ještě z těch dob, kdy se kapela nebrala vážně = co taky jiného s textem od Ringo Čecha? Michalu Pavlíčkovi to slušelo líp v sestavě Malinavišnu Orchestra = bývala kdysi v Americe

Zpráva z dílny Tvůrčího psaní

Tenkrát
Jitrocel
Krásně voněl
Býl mu záviděl
Až se zazelenal
Poté odkvetl
Asi se spletl
To bylo
Tenkrát

Tenkrát
Moc lilo
Lila čněla
Nad fialovou oblohou
Trčela žlutá záplava
Pampelišek
To bylo
Tenkrát

Tenkrát
V Mexiku
Na parníku
Starý indián
Vykoupal se ráno
Ve vlastní krvi
Nyní smrdí
Už není
Tenkrát

Zatneme teď naše zoubky,
Sevřem pevně zadeček,
Uděláme cokoliv,
Ať je šťastný Mareček!

2x poznámka:
- Mareček = Marek Buš, kastelán náměšťského zámku
- Stran vulgarit redakčně upraveno.

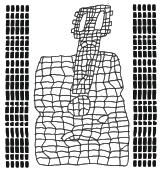

Rozvzpomínání

Letošní téma Folkovek "O paměti" donutí snad každého rozvzpomenout se na časy minulé. Tak se to stalo i mně. Kdy vlastně Folkovky začaly? Aha, to bylo v minulém století, v roce 1986. Jak dávno. Kolik dnešních návštěvníků festivalu to ví? Pondělní vystoupení Pal'o Hammela mne donutilo k dalšímu rozvzpomenutí. On již na Folkovkách vystupoval, to byl koncert v jízdárně a byl skvělý, to muselo být nedávno, dobře si to pamatuji. Energií nabitý zpěvák s kytarou vypadal stejně, jako nyní na podiu v parku. Tak kdy? Už to mám, bylo to v roce 1998. Je to možné? Dvacet let a je to, jako by to bylo vloni. Ach ta paměť. A letošní program dává další „oříšky" k rozlousknutí. Kdy zde naposledy vystupoval Robert Křesťan, Jan Hrubý, nebo Szidi Tobias? Vzpomenete si? Trepol

Nepřehlédněte nabídku projekce krátkých filmů, které můžete zhlédnout v tzv. Kavecu (to je tam, kde je výstava fotografií Kamily Berndorffové) o přestávkách koncertů na hlavní scéně.

FOLKOVÉ PRÁZDNINY NÁMĚŠŤ NAD OSLAVOU 28.7 – 4.8. 2018

NEJEN PROJEKCE ANIMOVANÝCH FILMŮ

ČTVRTEK 2.8.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

- Badgered (2005) - 7 min.
- Grand Day Out (1989) - 23 min.

PÁTEK 3.8.

NATIONAL FILM AND TELEVISION SCHOOL (GB)

- Tête à Tête (2017) - 8 min.
- Pipe Dreams (2017) - 9 min.
- Poles Apart (2017) - 12 min.

SOBOTA 4.8.

UNIVERZITA TOMÁŠE BATI VE ZLÍNĚ

- Duchařina (2017) - 10 min.
- Třešňový strom (2017) - 6 min.
- Water for Everyone (2017) - 1 min.
- Prebúdzač (2017) - 9 min.
- Rande (2017) - 2 min.

DÍLNA FILMOVÁNÍ VIDEOKLIPOVÁNÍ

- Co jsme stihli dodělat (2018) - ? min.

kdy: v přestávkách mezi koncerty Hlavní scény
kde: Kavec u zámecké jízdárny

VSTUP ZDARMA

Na dnešní scéně...

Spirituál kvintet

Domácí instituce zpěvu, patřící k základním kamenům české hudební historie

Když otcové zakladatelé – Jiří Tichota a Oldřich Vančura – slavili loni osmdesátiny, naplnil Spirituál holešovickou Arénu a dvakrát Lucernu. Nikdo se tomu nedivil: soubor s osmapadesátiletou kariérou představuje nejen domácí instituci zpěvu, patří k základním kamenům české hudební historie a tím, že vždy stál na straně práva a zdravého rozumu, cení si ho i ti, co jinak folku a spirituálům moc nedají.

Když bylo v listopadu 1989 potřeba pozvednout důvěru v sametovou revoluci, nechyběl ani Spirituál kvintet. Tehdy z balkónu Melantrichu na Václavském náměstí tisícihlavý dav upozornil na skutečnost, že „cíl je blízko a jednou budem dál". Lidé mu věřili, zpívali s ním a všem běhal mráz po zádech. Během kariéry se Spirituál kvintet nikdy nezpronevěřil svým ideálům ani nezaprodal politikům. Těm zpíval až po revoluci: v devadesátém roce opět na Václaváku presidentům Havlovi a Bushovi, čtyři roky na to v Redutě Clintonovi. Ne za zásluhy, ale pro to, co vždycky uměl a umí: zpívat a říkat pravdu; hledat a nacházet krásu v černošských gospelech, spirituálech, folkových baladách, renesančních a obrozeneckých písních. Vyjma období, kdy u Spirituál kvintetu působili bratři Nedvědi, a ten se tak mohl spolehnout i na původní písničky, stál repertoár skupiny na převzatém materiálu. Absenci autorství nahrazoval dramaturgickými nápady, nadšenou propagací rekonstrukcí neznámé a zapomenuté hudby opatřené vlastními texty.

Spirituály ale pořád zůstávají se souborem spojeny nejvíc, snad proto, že se jich nezbavil ani v totalitních dobách, kdy z nich našinci od Spirituálu čerpali naději.

(více se dočtete v Katalogu FP 2018)

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Oranžová scéna

Bílý stan v zámeckém parku, od pondělí do pátku vždy o přestávkách na hlavní hudební scéně

Středa 1. 8.
Ateliér Výchovné dramatiky pro Neslyšící: O divokém prasátku

Pohádka o divokém prasátku je příběhem o přátelství, pochopení a porozumění. V lese spolu žijí zvířátka – medvěd, zajíc, jezevec s jezevčicí a prasátko. Prasátko ovšem ostatní zvířátka přehlížejí, až do chvíle, kdy se ztratí.

Původně plánovaná druhá pohádka Jak koza napálila lva, se z důvodu onemocnění interpretky nekoná.

Spolektiv

(Kapela, která včera na den přesně účinkovala poprvé na Folkovkách, a to před 25 lety. Dnes, skoro na den přesně, zde hraje podruhé.)
Hudební skupina Spolektiv vznikla v roce 1988. Právě třicetiletý Spolektiv hraje a zpívá výhradně autorskou

hudbu s použitím klasických kytar, dechových nástrojů, šestistrunných baskytar, perkusí i industriálních nástrojů a přístrojů. V hudebním vyjádření lze najít prvky folku, rocku, šansonu i jazzu. Opět vznikají nové písně, které po dlouhé kapelní pauze navazují na úspěšné období 90. let. Spolektiv zaznamenal za poslední čtyři roky na 150 koncertů a vystoupení na desítkách hudebních festivalů. Aktuálně je vítěznou kapelou 58. Zlín Film Festivalu. V roce 2016 Spolektiv vydal album Dej mi tvar. Ve stejném roce po 22 letech v reedici vydal i první album ...a ticho v sobě z roku 1994.
Martin Jančura – zpěv, kytara, perkuse, saxofon
Renata Švecová – zpěv a perkuse
Jirka Regásek – baskytary
Jarda Hnízdil – zpěv, kytara, akordeon
Tonda Vidlák – saxofony, klarinet, flétny, dechový syntezátor, zpěv

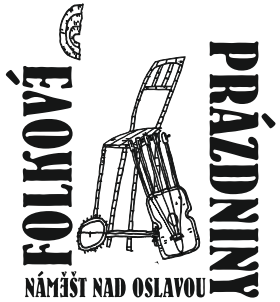

Vigüela (Španělsko)
Horkokrevná tradiční skupina z kraje Dona Quijota

Už třicet let hrají hudbu z rodné vesnice El Carpio de Tajo, ležící v regionu Castilla-La Mancha. Autentickou, plnou radosti, protože spojenou s každodenním životem a proto vedle bubnů, tamburín a kastanět používají za perkuse lžíce,hmoždíře, lahve nebo nůžky na stříhání ovcí.Především ale za doprovodu kytar, louten, mandolín a středověkých houslí triumfují v písních určených ke svatbám, slavnostem, dožínkám a zemědělským pracím. Tím nejvýraznějším poznávacím znakem akustické skupiny ale zůstávají vášnivé vokály bohaté na originální ornamenty.
„Pracujeme na staré hudbě, která je součástí našeho každodenního světa, našich úkolů, našich životů... písní, které jsou součástí nás a jsou všude kolem nás. Hrajeme je podle našeho stylu, naším způsobem, který jsme zdědili z El Carpio de Tajo," tvrdí jedna ze tří zpěvaček a hudebnic Carmen Torres Delgado, zatímco se její bratr Juan Antonio Torres Delgado rozhovoří o hudbě samé: „Založili jsme kapelu, když jsme byli mladí; cítili jsme tehdy, že je potřeba oživit hudbu středního Španělska. Na koncertě představíme publiku naše rodné žánry - jota, fandango, seguidilla a son, styly, které posloucháme doma po celou dobu. Jsou odlišné od andaluského flamenka a hudby, kterou můžete slyšet v jiných částech Španělska, ale jsou s nimi spojeny. Interpretujeme je vlastním způsobem, který jsme zdědili."
Juan Antonio působí také jako umělecký ředitel místních ženských a dětských pěveckých sborů, vyučuje tradiční styly a podílel se na projektu oživení hudby, kterou ve vesnici v roce 1952 natáčel americký etnomuzikolog Alan Lomax.
Pětičlenná skupina, pojmenovaná po předchůdci kytary, strunném nástroji vihuela, vydala v roce 2016 výborné album Temperamento, se kterým se vydala koncertovat po Evropě. Vystupovala na mnoha významných festivalech, včetně britského Womadu, kdy o ní Radio BBC referovalo jako o absolutním rustikálním zážitku.

Hnízdo múz
Čtvrtek 2. 8.
8:30 - 9:00 Ranní jóga - Pozdrav Slunci
9:00 Pohádky z půdy
9:30 - 12:00 Dílna filcových kytiček
9:30 - 12:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, lept
9:30 - 13:30 Skleněné vitráže technikou Tiffany
9:30 - 14:30 Ateliér plenérové a figurální kresby a malby
10:00 - 12:00 Tančírna - argentinské tango
10:00 - 12:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
10:00 - 12:00 Vílí svícen
10:00 - 12:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
10:00 - 13:00 Šperk šitý z korálků
10:00 - 13:00 Hrajeme si s dětmi - figurka s tajemstvím
10:00 - 13:00 Výroba pastýřských píšťal z černého bezu
10:00 - 13:00 Mozaikové koule a jiné objekty
10:00 - 14:00 Smalty na vařič
10:00 - 16:00 Graffiti - legálně do zákulisí ilegálního
10:30 - 12:00 Tance dávných tradic
11:00 - 13:00 Textová dílna Slávka Janouška
11:00 - 14:00 Malba na hedvábí s Barevným světem
11:00 - ? Filmování videoklipování
12:30 - 15:00 Savování na textil
12:30 - 15:00 Hra s indickými razítky
13:00 - 15:00 Rainstick aneb dešti naproti
13:00 - 15:30 Šperk z WASHI pásky
13:00 - 16:00 Lasery a jejich využití nejen ve vědě
13:00 - 16:00 Pletení košíků z pedigu
13:30 - 15:00 Zauzlovaná dílna
13:30 - 15:00 Taneční dílna s Janusz Prusinowski Kompania
13:30 - 15:30 Keramika - točení na kruhu a drátování
13:30 - 16:00 Skleněné vinuté perly - šperkařská technika
13:30 - 16:00 Grafická dílna - tisk z hloubky, lept
14:30 - 16:00 Párová akrobacie pro začátečníky i pokročilé

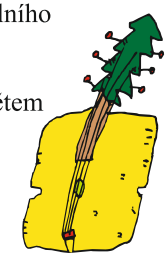

Galerie 12
10-12 a 13-15 Kovářská dílna s Pavlem Tasovským
10-12 a 13-15 Drums & percussion - ukázky a praktická hra
10-12 a 13-15 Dřevořezbářská dílna
10-12 a 13-15 Ruční tkaní na dřevěných stavech (ověřte si, zda-li se dílna z důvodu nemoci nezrušila, díky)
10-12 a 13-15 Veselé modelování a raku keramika

Pokud bude horko, jakože bude, Párová akrobacie se bude konat v Zrcadlovém sále na Staré radnici.

Pro Marečka
Organizační tým Oranžád je banda hladová. Na MěKS to ví, proto v zámecké kuchyni denně vaří pro všechny obědy a rozvezou je hladovcům po Náměšti. Vrchní kuchařka Helenka je tzv. od huby, a nejen pro vás z dlouhé chvíle zaveršovala…

Nové heslo kuchyně
Zkusíme být tiše,
Neboť místní prohlídky,
Chtějí výklad slyšet!

Léta dlouhá Mareček,
Naše hlasy tlumí,
Moc se mu to nedaří
Dělá vše co umí!

Slibujeme proto,
Kasteláne drahý,
Budem držet hubu,
I když přijdeš nahý!

Potichoučku pane,
Budeme tu vařit,
Nejsem si však jistá,
Zda se bude dařit!

Je to činnost podivná,
Býti zcela zticha,
Snad nás všechny v kuchyni,
Nerozbolí břicha!

V nejhorším se potentíme,
Potlačenou potřebou,
Protože je divný,
Že nám panty nemelou!

Paměť-ní tričko *pro podporu paměti na sebe vzala Ivana Polanská, zakladatelka Folkových prázdnin. Je z roku 1992 (tričko, ne Ivana) a vzniklo tak, že Pavel Kopřiva nechal natisknout síto, kterým se dělal plakát, ještě na několik triček. Má snad někdo starší tričko Folkovek? -jak-*

„Konzervy zážitků“
Na třech místech, a to v Informačním centru na náměstí, ve Staré tkalcovně a v Informačním centru v parku, máte možnost zakoupit dárkové balíčky cédéček nahraných na minulých ročnících Folkovek – 1 ks CD za 20 Kč. Máte tak jedinečnou možnost odvézt si „konzervy zážitků“, které si můžete v průběhu roku opakovaně otevírat a konzumovat. A jako bonus k balíčku získáte i CD letošní, nazvané Struny nad Oslavou 2017, tedy nahrané v loňském roce.

bringing up to the surface the energies of the ancient elements of earth, water, fire and air with the natural means of music and harmony. The fifth element is the Human Inner Voice itself. It can be regarded as the integrating synthesis that unites the various cosmic elements inside the human being. The mantra of the singer expresses our relationship to these elements, the Inner Voice celebrates the circular dance of creation and the joy of existence, while also conjuring the male and female archetypes full of emotions and desires.
One of the world's great percussionists, Kornel Horvath is also one of its most original. Starting as a flutist, he then moved to percussion, teaching himself a unique approach rooted in the rhythmic traditions of his Hungarian homeland and Eastern Europe coupled with jazz, Indian, Arab, African and Latin influences. By fusing these various elements he developed the highly individual approach and unique sound that have made Kornel the first-call choice for so many major sessions and tours. He has been awarded the most respected award of the Hungarian State, the Kossuth- Prize.
http://www.kornelhorvath.com/ In 2016 He was elected the Best percussionist of the World by the Brittish Rhythm magazine!!! Zoltán Mizsei is Professor at the Liszt Ferenc Academy of Music, he teaches Renaissance Church Music, Gregorian, Choral conducting technique, Music History, Writing and Performing Music for Stage. He has sung in in Voces Aequales Vocal Ensemble, specialising in Renaissance and Contemporary Music. He has performed as baritone soloists. Zoltán Mizsei has worked as choral conductor of the St Stephen's Cathedral Choir, Budapest. His secialties are: Writing and performing music for Contemporary Dance Theatre and Film; Playing (Keyboard, Electronics) and Singing in various World Music Ensembles. He worked as musician and musical director of 4 cd-s of Irén Lovász.
https://soundcloud.com/mizsei-zolt-n

Janusz Prusinowski Kompania & Maria Siwiec (Polsko)
Rytmicky strhující akustická skupina a jedna z nejlepších polských tradičních zpěvaček
Kompania houslisty Janusze Prusinowskeho ve světě proslula jako excelentní reprezentant polské tradiční hudby, pevně sice spojená se starými mistry mazurků, zároveň ale svolná ke spolupráci s předními polskými jazzmany nebo fenomenálním zpěvákem Alimem Qasimovem z Ázerbájdžánu.
Několikrát vystupovali na veletrhu Womex a koncertovali na předních evropských festivalech, kde jejich taneční workshopy patří k nejvyhledávanějším a nejvyhlášenějším. Umění vesnických mistrů trio předkládá jedinečným způsobem dnešní generaci. Učí ji tančit starobylé tance – mazurku, kujawijak, valčíky – za doprovodu hudby, která do sebe absorbovala moderní dobu s ozvěnami blues, jazzu nebo melodičnost Chopina.

Janusz Prusinowski se svými spoluhráči také po vzoru vesnických muzikantů sdílí lásku k volné improvizaci a především hlubokou úctu k tradiční hudbě, kterou neváhají propojovat s jazzem, skandinávskými polkas, tureckou hudbou nebo španělskými jotas. Za tím účelem Kompania poslední dobou spolupracuje se skupinou Vigüela, jejíž zpěvačky se okamžitě a bez problémů napojily na krásný hlas Marie Siwiec, jedné z největších žijících osobností tradičního polského zpěvu, spojené se skupinou Gołcunecki a prastarým vokálním uměním obce Gałki Rusinowskie.

Canzoniere Grecanico Salentino (Itálie)
Světově proslulí ambasadoři závratně tranzovního tance pizzica z jihoitalského kraje Salento
Skupině úžasných zpěváků a hudebníků se podařilo takřka nemožné: lokální tradici z Bohem zapomenutého kraje nejenže udržela při životě, v citlivé úpravě ji zanesla na globální hudební scénu, a Canzoniere Grecanico Salentino tak dnes doslova a do písmene představují instituci pizzica. Už jen ta čtyřicetiletá historie skupiny, to přece není samo sebou. Ani

STARÁ TKALCOVNA 2018

Čtvrtek 2. 8.

TANČÍRNA NAD OSLAVOU

10:00 – 12:00 tango workshop
13:30 – 15:00 Janusz Prusinowski Kompania – taneční workshop

BIOGRAF PAMĚTI

12:00 – 13:30 film Příběhy 20. století: Zločiny a tresty
15:00 – 16:30 přednáška s videoprojekcí Kino příběhy 20. století: Neuměli jsme si představit, že se nevrátíme

Do Staré tkalcovny můžete zamířit i mimo oficiální program – jen tak si posedět s přáteli na kávu nebo vzít vaše ratolesti do dětského koutku. Čeká na vás krásná atmosféra plná výtvarna a nezapomenutelných zážitků...

Ďoubalovy domácí úkoly

Od chvíle, kdy by se přestala prodávat hudba na nosičích a začala se sdílet, není jiná možnost jak si udělat pouto s interpretem, než osobní zkušenost. Takže muzikant co zaujme na obláčku, ať už Rádiovém, TV, YouTube, Spotify, atd, musí dokázat že má koule na koncertě. Nebo má třeba to štěstí, že se objeví na festivalu, kde zastíní hlavní hvězdy. Což obzvláště u nás není takový problém. Hlavní hvězdy jsou spíše hvězdy ostalgie. (To N mi tam nechybí.) Proudění energií mezi pódiem a publikem za posledních 100 let nic nepřekonalo. I když BoneyM a Mili Vanili dokázali, že fejkeový nejsou jen diplomové práce českých politiků. Snad je už publikum i v době vítězící elektroniky schopno poznat kvalitu a autenticitu. (No ale svět chce být klamán, on se někdo zase přizná.) Hudba a tanec jsou tu tisíce let, nosiče tu byly 100 roků, obláčky vydrží míň, co bude po nich nevím, 3Dvideo? Nebo rovnou 5D ať už to znamená cokoli? Teď a tady je to živá hudba a plné stadiony, no a folkovky pro fajnšmekry. Ahoj Petr

spolupráce s předními světovými hudebníky a producenty, včetně italského skladatele a klavíristy Ludovica Einaudiho, s nímž vytvořili fascinující Taranta Projekt. Mezi blízké přátele řadí skupina také britského písničkáře Pierse Facciniho.

O tarantismu, hudebním léčebném rituálu s původem sahajícím do antických časů, neměl za hranicemi Salenta donedávna nikdo ani tušení. Za pomoci tranzovního tance pizzica se tady praktikoval do 50. let minulého století: pak muzikanty vystřídali lékaři a s tarantismem zdál se být amen. Když Marco Durante od otce v roce 2007 převzal desetiletí existující Canzoniere, zadal si cíl: proniknout s hudební tradicí na mezinárodní scénu a tím salentské unikum zachránit. Jinak mu opravdu hrozilo muzeum. Kompletně omladil sestavu a dosavadní vichr tím zintezivnil na instrumentálně vokální tornádo, lahodící okem díky smyslné salentské tanečnici Silvii Perrone a zpěvačce Alessii Tondo.

Na Folkové prázdniny přivážejí Canzoniere nové, velmi zdařilé a hlavně úspěšné album uvozené sloganem "Pop Goes the Pizzica". Za účasti amerických skladatelů – Leonhart (Bruno Mars, Steely Dan), Rasmus Bille Bahncke (Sting), Scott Jacoby (Coldplay, Vampire Weekend), Steve Skinner (Diana Ross, Celine Dion) a producent alba Joe Mardin (Aretha Franklin, George Benson, Whitney Houston) – převedl Marco Durante s Canzionere pizzicu do moderní dimenze.

(více se dočtete v Katalogu FP 2018)

Piers Faccini (Velká Británie)

Nenápadný velký muž globální písničkářské scény

Kosmopolita každým coulem čelí rostoucí nesnášenlivosti heslem: cizinci jsou našimi bratranci. S akustickou kytarou, ztišeně expresivní hlasem a mnohajazyčností si jako univerzálním klíčem otevírá dveře do mnoha kultur: cítí se dobře v anglickém folku, mississippském blues, středomořské hudbě nebo v epických příbězích západoafrických griotů. Dokáže se zasnít s libanonským trumpetistou Ibrahimem Maaloufem, s Blickem Bassym zazvonit na kytarové struny, i lyricky ztišenou pizzica Canzoniere Grecanico Salentino. Facciniho intimně křehké písně o lásce a touhách ve vás doznívají ještě dlouho potom, než si uvědomíte, jak lehce vás s

nimi zavedl do svého osobitě poetického časoprostoru, který podle něho odpovídá těžce rozeznatelné chvíli mezi nocí a dnem, kdy se jen těžko pes odlišuje od vlka. A láska od touhy, duchové od zvířat nebo divokost od zkrocenosti.

(více se dočtete v Katalogu FP 2018)

Dnešní noční koncert...

Groove & Voice trio (Maďarsko)

Návrat zpěvačky, která nás před čtyřmi lety tolik okouzlila: během svého koncertu, na Kolokviu i dravým vkladem do projektu Tři hlasy

Irén Lovász vychází v projektu Groove & Voice ze studia duchovní a léčivé funkce staré maďarské lidové hudby. Probouzí v ní energii přírodních živlů: země, vody, ohně a vzduchu. Je přesvědčená, že lidé se zbytečně bojí ticha a zbavují se tak možnosti slyšet svůj vlastní vnitřní hlas. Ten pak představuje pátý přírodní živel: zároveň harmonickou spojnici všech živlů uvnitř člověka; důkaz, že zvuk a ticho se přirozeně doplňují a zpěv dokáže léčit. Na Folkových prázdninách ji doprovodí jeden z nejlepších maďarských perkusistů Horváth Kornél, proslulý naprosto výjimečným hráčským stylem a vyhledávaný partner jazzových hvězd (Tommy Campbell, Al Di Meola, Randy Brecker nebo David Friedman). Trio doplňuje zpěvák a hráč na klávesové nástroje Zoltán Mizsei, zaměřený na duchovní a renesanční hudbu. Profesor Hudební akademie Ference Liszta byl také dlouhá léta sbormistrem budapešťské baziliky sv. Štěpána.

(více se dočtete v Katalogu FP 2018)

Groove and Voice Trio Hungary

This trio is the latest project of Irén Lovász. Special ethno-ambient, wold-music, based on the spiritual-healing feature of ancient Hungarian Folk music. The concert will not only be magical, natural, meditative, enhancing but also also full of ancient fire and power.

This new music is based on the archaic Hungarian folk songs, using also electric instruments like shyntetiser and wavedrum. The traditional female and male singing voices, acoustic percussion, alto-flute and electric sounds, traditional folk tunes, composed and improvised melodies all make a homogenious but experimental field of Hungarian World Music.

The singer and researcher, Irén Lovász wrote to her Inner voice CD, which is part of her Healing Voices series:"Inner Voice" is a meditative inner journey meant to awaken the primeval powers slumbering at the very depth of the "Self". It is a

Proč radši chodím *na koncerty než si poslechnout CD doma, nebo si pustit Spotify? Sama jsem muzikant a vím, jak je energie koncertu k nezaplacení, vzájemně si ji publikum a interpret předávají a je to zážitek, který vám nikdo nevezme. Koncert je pokaždé jiný v závislosti na náladě, na prostředí, na atmosféře. Nahrávka je pořád stejná a někdy „až moc" dokonalá. Podporovat živou muziku „se vyplatí", proto to my muzikanti děláme.*

Jana V.

Živo Živočišno

Některé muzikanty a zpěváky je prostě nutné zažít naživo. Z nejrůznějších médií k nám sice proudí tóny, ale proudění dalších vjemů a souznění umělců s publikem se nekoná. Ti opravdu dobří, ti s talentem a duší, se stávají nástrojem a prostředníkem toho, co nás, obyčejné smrtelníky, přesahuje. Já to mám tak, že pokud tenhle vzácný a nádherný okamžik nastane, ježí se mi srst. Začíná to někde za krkem, pak to vjede do vlasů, a vůbec za to nemůžu. Těch okamžiků jsem na Folkovkách zažila přehršel. Třeba s Dášou Andrtovou, Ivou Bittovou, loni s malinkou zpěvačkou lisabonského fada Matilde Cid, letos s Johnem Smithem. Možná to tak máte taky třeba s někým jiným, ale je to fajn, ne? Ivana